

[Skatteministeren]

med en endelig skat på 30 pct. af arbejdsvederlaget uden fradrag – bruttolønnen – i stedet for almindelig indkomstbeskatning. Dette giver arbejdsgiveren mulighed for at fastsætte en lavere bruttoløn for de pågældende, end tilfældet er efter gældende regler, uden at nettolønnen ændres. Eksempelvis vil en virksomhed, der ønsker at ansætte en udenlandsk specialist, som med udgangspunkt i sine lønforhold i hjemlandet kræver en løn efter skat på 700.000 kr., kunne reducere lønomkostningerne fra ca. 2 mio. kr. efter gældende regler til 1 mio. kr. efter forslaget.

Forslaget øger således virksomhedernes og forskningsinstitutionernes økonomiske muligheder for at tiltrække fremtrædende internationale forskere og nøglemedarbejdere.

Det umiddelbare provenutab ved ordningen skønnes at kunne blive i størrelsesordenen 50 mio. kr. årligt. På længere sigt må det dog antages, at de lempeligere beskatningsregler giver baggrund for ekstra aktivitet i erhvervslivet og øget udbytte af forskningsindsatsen med højere produktion og beskæftigelse samt større provenu af skatter og afgifter til følge. Lovforslaget er finansieret i forbindelse med gennemførelsen af lovforslag nr. L 47 om vækstfremmeinitiativer.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale dette til Folketingets hurtige og velvillige behandling.

Rahbæk Møller (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejds-tilbud til ledige. (Iværksætterydelse).

(Lovforslag nr. L 159).

Forslag til folketingsbeslutning om statslån til iværksættere.

(Beslutningsforslag nr. B 35).

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en reorganiseringsfond.

(Beslutningsforslag nr. B 36).

Forslag til folketingsbeslutning om iværksætterkonsulenter.

(Beslutningsforslag nr. B 37).

Forslag til folketingsbeslutning om en eksportstøtteordning til iværksættere.

(Beslutningsforslag nr. B 38).

Det er almindeligt erkendt, at tilgang af nye virksomheder er væsentlig for dynamikken i erhvervslivet, og at de fleste nye arbejdspladser kommer i mindre og nystartede virksomheder.

På trods heraf adskiller Danmark sig fra de fleste af de lande, vi normalt sammenligner os med, ved at have en meget svagt udbygget iværksætterpolitik. Der findes iværksætterstipendier m.v., der kun henvender sig til nogle få snese højteknologiske iværksættere. Desuden findes iværksætterordningen, der kun henvender sig til folk, der har gået ledige i 5 måneder. Men der findes ingen ordninger, som retter sig mod den almindelige iværksætter, der går fra et job for at starte ny virksomhed. Der findes heller ingen ordninger, som retter sig mod det største problem for de fleste iværksættere, nemlig problemet med at skaffe en tilstrækkelig stor egenkapital.

Det er hensigten med de foreliggende forslag at rette op på disse mangler dels ved hjælp af nogle ændringer i iværksætterydelsen, dels ved nogle tiltag, der er inspireret af de bedst fungerende ordninger hos vore nabolande.

Hvad angår iværksætterydelsen, har den fået et blandet ry. Den er en succes i den forstand, at den bruges af overordentlig mange mennesker. Enhver tale om, at der ikke er iværksætterånd i den danske befolkning, må nu forstumme.

Men den kritiseres også for at skabe grobund for mange uigennemtænkte iværksættelser. Disse kan være til skade for iværksætterne selv. At gå ned med en virksomhed er ingen spøg; tværtimod står man ofte tilbage med en betydelig gæld. Da ordningen kun kan bruges af langtidsledige, er en af dens virkninger, at nogle socialt sårbare mennesker kommer yderligere i uføre.

Også for de eksisterende erhvervsdrivende kan det være en ubehagelig oplevelse, når der pludselig opstår flere virksomheder, som skal konkurrere om et marked, der indlysende ikke er tilstrækkelig stort til at danne grundlag for flere virksomheder. Selvfølgelig bør ingen erhvervsdrivende have en garanti for, at der ikke kommer konkurrenter. Men de bør kunne forlange, at eventuelle konkurrenter har tænkt sig en smule om, før de går ind på markedet.

Endelig er det en ejendommelighed ved ordningen, at den kun kan bruges af langtidsledi-

[Rahbæk Møller]

ge. Hvorfor det specielt skulle være en kvalifikation for en iværksætter at være langtidslødig, står hen i det uvisse.

Det foreslås derfor at ændre ordningen på to punkter. Dels bør det være en forudsætning for at modtage ydelsen, at man har deltaget i et iværksætterkursus af en vis standard, dels bør den kunne opnås også uden forudgående ledighed.

Den danske iværksætterordning adskiller sig fra tilsvarende ordninger i vore nabolande ved, at ydelsen bliver givet i forholdsvis lang tid, men at der til gengæld kun ydes halve dagpenge. Forslagsstillerne er rede til overvejelser om at forkorte perioden mod til gengæld at forbedre selve ydelsen. For mange iværksættere ville dette være en bedre ordning. Men umiddelbart indskrænker vi os til at foreslå ydelsen forbedret til 75 pct. af dagpengemaksimum i de første tre måneder, hvor der næsten aldrig kan forventes erhvervsindtægter af nogen betydning.

Med de tre foreslåede ændringer skifter ordningen karakter til en egentlig erhvervspolitisk ordning. Derfor burde den administrativt placeres i Industriministeriet. Af hensyn til grundloven er vi afskåret fra formelt at foreslå den flyttet, men vi er ikke forhindret i at ytre vores mening om, hvor den burde placeres.

Ud over ændringer i iværksætterydelsen foreslås forskellige ordninger til sikring af egenkapital og rådgivning m.v., der bygger på erfaringer i vore nabolande, især Tyskland og Sverige.

Afslutningsvis vil jeg nævne, at også kommunerne burde have større spillerum til at støtte lokale iværksættere f.eks. ved at oprette iværksætterhuse. Dette spørgsmål vil imidlertid blive taget op i forbindelse med det forslag om kommunal erhvervspolitik, som industriministeren vil fremsætte.

Med disse bemærkninger vil jeg overlade forslagene til Tingets velvillige behandling.

Lysholm Christensen (KRF):

Som ordfører for forslagsstillerne skal jeg hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om faste priser på tobaksvarer.
(Lovforslag nr. L 160).

Jeg skal i øvrigt henvise til forslaget tekst og de bemærkninger, som ledsager det, og anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Villy Søvndal (SF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig hermed at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

(Lovforslag nr. L 161).

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, og anbefale det til Tingets velvillige behandling.

Skriftlige redegørelser:

Redegørelse af 10/12 91 om energipolitikken.
(Redegørelse nr. R 5).

Energiministeren (Anne Birgitte Lundholt):

1. Den generelle energipolitiske udvikling

Efter de voldsomme olieprisstigninger som følge af Iraks invasion af Kuwait i august 1990 er de internationale energipriser nu igen inde i en mere stabil periode. Udviklingen i den sovjetiske olie- og naturgasproduktion og spørgsmålet om olieforsyning fra Irak og Kuwait udgør dog i dag væsentlige usikkerhedsmomenter på de internationale energimarkeder. IEA har i 1991 iværksat begyndelsen til en egentlig dialog mellem de olieproducerende lande – herunder OPEC – og de olieimporterende lande. En sådan dialog vil kunne bidrage væsentligt til at opnå større gennemsigtighed og dermed også øget stabilitet på det internationale oliemarked.

I forhold til den danske energisituation demonstrerede olieprisstigningerne under Golfkrisen, at de energipolitiske initiativer siden første oliekrise har båret frugt. Danmark importerer i dag kun ca. 15 pct. af sit samlede olieforbrug, og landets samlede energiforbrug er stort set det samme som i begyndelsen af 70'erne trods en betydelig økonomisk vækst.

Den internationale energipolitiske debat har i de seneste år været stærkt præget af spørgsmålet om de miljømæssige konsekvenser af energiforbruget og ikke mindst de forventede klimændringer. Størsteparten af de menneskeskabte emissioner af drivhusgasser stammer fra forbrug af fossile brændsler, og overvejelserne om, hvorledes drivhusgasemissionerne kan begrænses, har derfor i væsentligt omfang drejet sig om energiområdet.